

niš; toda kdo vé, če ti ne bo pozneji čas in druge okoliščine drugih misel v glavo zapletel, in potem se boš kesal, da nisi že samec tej družbi kaj plačal, kar bi bil lažje storil, kakor oženjen z družino. Pomisli pa še, da te tudi kerščanska in bratovska ljubezen veže, da storiš kaj dobrega svojim sobratom.

Družba za učiteljske vdove in sirote bo že letos jeseni drugo leto dokončala; tedaj ni časa, da bi se še kdo obotavljal in k nji ne pristopil. Ljubi bratje učitelji! poprimimo se berzno in veselo te lepe naprave, da nas ne bodo pametni in modri možje, posebno pa naši mili dobrotniki, mlačnih imenovali! Pomagajmo si zdaj sami, ter se nikar ne zanašajmo preveč na tujo pomoč, če hočemo, da si bomo ustanovili krepko podporo!

A. Štamcar.

Mlada cvetica.

Vabilo je solnce
Cvetico na dan:
„Preljuba, le vstani,
Je prišel svečan!
Že sneg je odlezel,
Napojil zemljó,
In sape pihljajo
Po trati gorkó.“

Cvetica posluša
Vabljeni ta glas,
Vesela pokaže
Spod rušne obraz. —
In solnce rumeno
Ji lice žari,
Se dalje dobrika,
Za njo še tiši.

Večer pa že prvi
Se revca kesá,
Da vbogala koj je
In venkej prišla.
Hud veter prituli,
Razmrazi koj spet, —
Oj mlado cvetico
Umoril je led. —

A. P.

Uganjka zastavice

v zadnjem listu.

Od spredi zdaj besedi „les“
Prideni terdih pismenk eno,
Dobiš mladosti zaželeno
Razveselvanje, to je: „ples“.

A. Dr. Slavoljub.